

A spravedlnost pro všechny!

Tak nám obvinili Nečase. No však bylo na čase. Po více než půl roce poté, co nám státní zástupce Ištvan nechal dupat okované boty policistů po předsednictvu vlády, vybíral zlato z trezorů bank a nechal nakonec i padnout vládu. A hned po něm nám obvinili i Rittiga.

Samozřejmě, že se nabízí otázka, byly-li nutné bezpečnostní akce zakuklenců vyzbrojených automatickými zbraněmi, jako kdyby šlo o drogové prince nebo nestačilo-li by prostě předvolání na policii prostřednictvím pošty. Ale zjevně již od dob zatýkání pana Stárky na dálnici za pomoci vrtulníku s následným nulovým výsledkem, mají orgány činné v trestním řízení smysl pro teatrálnost a potřebu dramatizace.

Jako daleko vážnější však vidím potřebu nejen policie, ale i nyní i některých státních zástupců Urválkovského typu exhibovat před novináři, ovlivňovat veřejné mínění a vytvářet jakousi druhou vyšetřovací taktiku, ovšem tentokrát pouze prostřednictvím politických proklamací. A veřejnost, zvyklá dnes již na ledacos, tomu mlčky přihlíží a snad jí to i začíná připadat normální. Teď ještě, aby se k rozdivočelým novinářům přidaly pracovní kolektivy požadující trest nejvyšší, a máme tu opět realitu minulých dní. Hlavně, že jsme si vytvořili ústavy na studium totality.

Považuji skutečně za zarážející, prohlašuje-li vrchní státní zástupce na vlastní tiskové konferenci, jím svolané ku příležitosti obvinění bývalého premiéra, že důvodem tohoto kroku má být potřeba jeho zjištění, co že je legální a co ne. Mohl bych citovat celou řadu jiných rozhodnutí státních zástupců, kteří prohlašují, např. že „*Dle platné judikatury Nejvyššího soudu ČR tvoří právní řád jednotu a pokud jde o naplnění objektivních i subjektivních znaků trestného činu, při promítnutí principu trestněprávní represe jako posledního prostředku („ultima ratio“), nemůže být ignorována občanskoprávní či obchodněprávní stránka věci. Princip subsidiarity trestní represe totiž vyžaduje, aby stát uplatňoval prostředky trestního práva zdrženlivě, to znamená především tam, kde jiné právní prostředky selhávají nebo nejsou efektivní.*“ – cit. JUDr. Dagmar Kubešová, státní zástupkyně OSZ v Nymburce, ve věci sp. zn. 2 ZN 180/2013 a dále také rozhodnutí policie ČR, jako např. že „*Trestní právo plně společensky úlohu tzv. ultima ratio, tedy krajního prostředku ochrany práv, a není tak na místě využívání trestního řízení jakožto subsidiárního opatřování důkazů a prověřování skutkového stavu vzhledem k případnému řízení správnímu.*“ – cit. por. Bc. Lukáš Brušík, komisař PČR, ve věci sp. zn. KRPA-337443-5/TČ-2013-001492.

Vzlyky představitelů ODS na následně svolané další tiskové konferenci, zejména pak bývalého ministra spravedlnosti, o údajném bezpráví a nespravedlnosti považují za stejně prázdné a účelové jako náhlé osvícení pana Ratha, který poté, co byl uvězněn, prožl jinak obecně známou pravdu o nevyhovujících poměrech v našich věznicích nebo hloupé poznámky pana Krause v jeho populárních talkshow, o tom, že naše věznice mají vykazovat hotelový standard. Možná by si to měl vyzkoušet. Byli to právě tito představitelé ODS, kteří společně s bývalou vládní koalicí umožnili vymknutí se orgánům činných v trestním řízení z jakékoliv kontroly. Byli to právě oni, kteří pomáhali svému bývalému spolufunkcionáři, nyní renegátovi, Pospíšilovi, v jeho absurdních experimentech a hrátkách se základními civilními kodexy, které způsobily současný a budoucí právní zmatek a nejistotu. Jak staré přísloví praví: „Cesta do pekel je vydlážděna dobrými úmysly“! Za peklo bych dosadil současnou a budoucí situaci a za dobré úmysly hysterické kňučení o boji proti korupci za každou cenu, mimo jiné právě z úst nyní čerstvě obviněného pana „Čistého“. Ještě, že se podařilo zvrátit přijetí zákona o státních zástupcích, právě na základě těchto afér. Ale i tak dnes neví nikdo dne ani hodiny, kdy k němu vtrhne policejní komando se zbraněmi v rukou, zabaví mu veškerý majetek, strčí ho do vazby a pak mu orgány činné v trestním řízení řeknou, že má zaplatit kauci a advokáta, a že je nezajímá z čeho. A že o něm přece musí rozhodnout, jak rádi dnes hýkají mnozí novináři, **nezávislý soud!**

Autor je právníkem s více než dvacetiletou praxí, bývalý soudce, nyní advokát, který mimo jiné zažil na vlastní kůži tzv. spravedlnost nezávislých soudů. Autor tím nechce tvrdit, že všichni soudci jsou špatní. Pouze poukazuje na skutečnost, že těch dobrých a špatných je tam přibližně stejné procentuelní obsazení jako v kterémkoliv jiném odvětví. A navíc zůstává hluboká otázka, jestli bychom neměli všechno zrušit a o všem nechat rozhodovat naše geniální, poctivé a hlavně nezávislé soudy, tvořené soudci, kteří se za svá rozhodnutí nikomu nezodpovídají.

Při diskuzi o zavírání uvedených již mediálních obviněných s několika mými přáteli nad pivem se náš tábor diskutujících rozdělil na dvě skupiny. Ne, nejednalo se o obhajobu novopečených obviněných, ale o diskuzi nad systémovým fungováním společnosti. Stále mě mrazí odpověď mých přátel soudců, ke kterým chovám dlouhodobou a hlubokou vážnost a úctu, když jsem jim popisoval situaci mého klienta, který je nyní aktivně stíhán pro úmyslný trestný čin tzv. daňového úniku, když daňová optimalizace, kterou realizoval na základě konzultací s daňovými poradci a auditory a která byla při třech daňových kontrolách v průběhu roků uznána finančním úřadem jako zcela legální, byla další daňovou kontrolou

prohlášena za nelegální. Odpověď zněla, že je to v pořádku, neboť názor finančního úřadu nikoho nezajímá a stanoviska zde může vydávat ... pouze **nezávislý soud**! Tak to abychom zrušili pravomoci finančního úřadu, které jsou jinak okamžitě vykonatelné, když právní prostředí v naší zemi se bude stále více podobat loterii, kohože vytáhnou z řady a odsoudí a dobře mu tak, bez ohledu na to, že státní orgány již pravomocně označily jeho jednání za zcela v pořádku! Naše debata pak skončila trochu předčasně, když jsem se urazil poté, co mě jeden z kolegů označil za lháře, na základě mé odpovědi ohledně neúplatnosti některých soudců. Ale vzhledem k našemu přátelství a ke skutečnosti, že o charakteru právě tohoto kolegy bych nepochyboval, se s tím nějak vyrovnám.

A tak spravedlnost pro všechny. A budou o nás rozhodovat ti ušlechtilí a neomylní a nezávislí, kteří nyní stíhají své nedávné předchůdce ve svých vrcholných funkcích, a cirkus bude pokračovat dál. Otázkou však je, kdo bude příště na řadě.

V Praze dne 14.2.2014

JUDr. Jiří Solil
advokát

